

[Lilli Gyldenkilde]

somhedernes side. På dette område foreslås der overhovedet ingen ændringer i denne omgang – jeg havde nær sagt selvfølgelig. Det havde vi heller ikke ventet fra den sidende regering.

I SF vil vi gerne tro, at det er, fordi netop disse ting skal indgå i de videre drøftelser angående finansieringsreformen, men jeg må tilstå, at så bliver det så meget mere uforståeligt, at der nu skal jaskes nogle såkaldt mindre – og når jeg siger mindre, er det i gåseøjne – ting igennem på dette tidspunkt, lige før tinget slutter samlingen.

Det er helt oplagt, at der kommer nye ændringer – måske til efteråret, måske til næste forår – og så var det mest rimeligt at vente med alle ændringerne. Når vi siger det, er det, fordi det helt store problem med administrationen af dagpengereglerne hænger sammen med de idelige ændringer i loven. Alle ved det, både herinde og udenfor. Alligevel støttes ændringer hver gang af et flertal herinde. Hvis der blev lyttet til lidt sund fornuft, ventede vi altså, til den samlede reform var på plads, og så lavede vi en reform. Jeg skal ikke stå og love, at vi vil kunne støtte en reform som den, den borgerlige regering vil lave, selvfølgelig ikke, men af hensyn til selve det at kunne administrere dette system burde man gøre det.

Hvis dette mod forventning ikke sker, må jeg sige, at vi selvfølgelig er imod, at arbejdskravsforlængelsen for de deltidsansatte går fra 5 til 10 uger. Det var det punkt, vi fik ud, da vi forhandlede sidste gang, i håb om, at vi kunne få udskudt nogle ting. Vi vidste godt, at når det kom tilbage til efteråret, ville det blive stemt igennem med socialdemokratiets stemmer, for socialdemokratiet har altid fulgt en linje, der hedder: vi skal være fuldstændig regelrette alle sammen, have fast arbejdstid, helst på 40 timer, for at man kan finde ud af systemerne, og så bliver der ikke taget hensyn i øvrigt. Men det undrer mig nu noget, at man ikke er blevet klogere undervejs, for der er ret mange efterhånden, ikke mindst af socialdemokratiets medlemmer, på disse ordninger.

Motiveringen er, at det skulle give en lettelse i administrationen. Jeg vil sige, at det bliver meget lidt lettelse, der kommer ud af det. Derimod vil det blive en stor belastning for den arbejdsløse. Der, hvor der bliver tale om en lettelse i administrationen, er i afsnit 8

angående merarbejde af tilfældig karakter. Det er en skønsparagraf, som vi også meget gerne ser går ud. Det er dér, der er lettelser i administrationen, det er det, der er en regelforenkling, ikke at man går fra 5 uger til 13 uger; det er en ren og skær besparelse.

§ 64, hvorefter der indføres skærpede arbejdskrav, vil bestemt virke modsat hensigten. Det er en ny regel på et område, hvor der tidligere ikke har været fremsat skærpede arbejdskrav.

Jeg kan se, at min tid er udløbet, så jeg vil vende tilbage i anden omgang med resten af det, jeg ville sige her ved førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Man følte sig jo næsten hensat til SFs landsmøde, hvor man for at få bifald skulle sige noget uartigt om socialdemokratiet. Men lad det nu ligge.

Det, fru Lilli Gyldenkilde skældte os ud for for et år siden, den 29. maj, var, at vi anbefalede at tage fat i Hæstrupudvalgets rapport og det, arbejdsmarkedets parter, herunder de faglige organisationer, havde anbefalet, og gennemføre noget af det, der virkede, i stedet for at gennemføre regler, som ikke virkede, men kun gjorde det endnu vanskeligere for kasserne. Det var det, vi blev skoset for sidste år. Det er de samme toner, vi hører fra SF nu, hvor der er kommet en delrapport, og hvor ministeren har lagt de forslag frem, som der har været enighed i udvalget om burde gennemføres nu. At der ikke er taget mere med, synes jeg er rimeligt.

Og lad mig så sige med hensyn til overgangen fra deltid til fuldtid, at det forslag ikke vil betyde, at et eneste menneske bliver frataget adgangen til supplerende dagpenge. Nu er vi på vej ind i den samme debat som sidste år, hvor fru Lilli Gyldenkilde tager nogle pseudoproblemer op, som ikke har hjemme i forslaget. Dette er en regelforenkling, der gør, at folk skal have arbejde i 2½ uge mere end hidtil for at blive optaget. Anderledes er det ikke. Dagpengeudbetalingen, når man er på supplerende dagpenge, fordi man er på deltid, hvad enten det er på 15, 17 eller 25 timer, er den samme, som den har været hidtil. Nu må fru Lilli Gyldenkilde dog snart have fundet ud af det.